

TAJTI BÁLINT

Homo moralis

A vén cigány letette vonóját,
nem zenél többet velünk.
Elhajózott messzire nélkülünk,
felvonta a fenséges vitorlát.

Nem szedtek tőle vámot, sem adót,
Mindig kedvelte a mérleg elvét,
Anubisztól tanulta.
Ő sem ismerte igazán a tervét.

Vadul hullámszik a tenger, hisz megjött,
megszületett, eljött ő, akiért eljött.
Nem ismerte fel magát a víz tükrében,
hiszen ő volt maga a tükör.

Szépirodalom

Ködös, hideg, merev ágy,
megvárom a gondolat.
Tombol bennünk a tudásvágy,
folyton keressük a múzsát.

Nyomorba, utálatba fészkel be magát,
tetemrehívás ideje következik.
Előtted van, látnod kell a patát,
dicstelenített lelkeddel szeretkezik.

Sosem várjuk az újat,
Kivéve az, aki újít.
Beleborzongott minden tagom,
és ő azt mondta: szépirodalom.

Eldöntendő

Nem tartok pénzt magamnál,
a pénz tart magánál engem,
s mindenkit.

Nem nézek tévét, csak filmeket.
A filmek idézik életem
filharmóniáját.

Nem látok képeket,
csak hallok őket.

A képek viszont látnak minket,
s befolyásolják életünket.

A játék csupán szenvedés.
A szenvedés már csak játék.
Álhirterjesztő zsargonok
mind elhitették.

Bűnös

Ha bűnösként neveltetsz,
bűnöst nevelsz magad is.
Elhiteted vele az igazságot,
és ő elfogadja a gyávaságot.

Kelj fel, állj fel, állj ki magadért!
Bűnösnek bűnözés a dolga.
Könnyen kerülhetsz pokolra
az ördögnek melegágyat adó
keserves magatartásodért.

Birkás Babet: Salgótarján-sorozat (8.)
Birkás Babet: Salgótarján-sorozat (10.)

